

МАЙКИНИ И ДРУГИТЕ

- © Иво Сиромахов, *автор*
© Дамян Дамянов, *художник на корица*
© Сиела Норма АД

София 2021

ISBN 978-954-28-3391-8

ИВО СИРОМАХОВ

Мајкини
и другите

1 ЮЛИ

Днес у майкини затваряхме компоти от кайсии. Кайсиите са сорт „бадемка“, много сочни. Със свако всяка година спорим какво да ги правим, той настоява да правим кайсиева ракия, а майкини са за компоти и обикновено не се стига до компромис.

Така стана и днес – свако вика „майната им на компотите, дайте да направим ракия“, а майкини го наричаха, разбиха му носа, бушонираха му лявото око, счупиха му палеца на дясната ръка и той в крайна сметка се съгласи, че е по-добре да направим компоти. След което се напи и заспа.

Нарязахме кайсиите, магнахме костилките и в тоя момент дойдоха вуйнини и започнаха да спорят с майкини дали трябвало да се махат костилките от кайсиите. Майкини казаха, че трябвало задължително да се махат, щото съдържали незначително. А вуйнини бяха на мнение, че костилките били най-полезни и давали незначителен аромат и че майкини нищо не разбирали от компоти.

Майкини казаха на вуйнини да си гледат там загубената къща и много-много да не знаят, щото и без това цялото село приказвало колко били прости. А вуйнини скочиха, взеха един буркан и го разбиха в главата на майкини. Разхвърчаха се стъкла, кайсии – грозна работа...

Майкини вкараха мощно дясно кроше в корема на вуйнини, набиха им една глава в лицето и вуйнини паднаха върху свако. Но той не усети нищо, защото вече беше много пиян.

2 ЮЛИ

Чичо Стою ми се обади привечер и ми каза, че трябва спешно да се видим. Бил открил нещо страхотно.

Отидох веднага у тях и го заварих екипиран за открития – с фенер, дъждобран, раница и ловджийски нож.

Чичо Стою изкомандва „Равнис!“, „Мирно!“, „Ходом марш!“ и двамата тръгнахме по левия бряг на река Луда Пенка в посока, обратна на течението. Провирахме се през високи тръстики и папури.

– Намерих един много интересен апокрифен документ – каза чичо Стою. – Неизвестна досега карта от италианския пътешественик Дичо Соло. Той е бил приятел на Марко Поло, но му дал пари назаем, па Марко Поло не му ги върнал, скарали се и Дичо Соло тръгнал на самостоятелни експедиции. И в началото на XIV век Дичо Соло пристигнал по нашите земи. Вървял по реката и намерил угаснал вулкан. Дичо Соло твърди, че това бил най-големият известен до този момент вулкан и се казва Бардул. Трябва да е съвсем наблизо.

– Не може да бъде – казах. – Как така ще имаме близо до селото такъв голям вулкан и няма да знаем досега?

– Не знаем, щото е угаснал – обясни чичо Стою. – Обаче си е там. И всеки момент може да изригне отново.

След половин час стигнахме до една плитка долчинка. В долчинката нямаше дървета, само висока трева. Чичо Стою погледна картата и замислено каза:

– Трябва да е някъде тук.

Обиколихме полянката, но не намерихме никакви следи от вулканична дейност. И тъкмо бяхме почнали да се отчайваме, когато чичо Стою внезапно извика:

– Ето го!

И посочи оградено с камъни кръгло огнище за пикник. В огнището имаше недогорял клон, пепел и въглини.

– Това е вулканът Бардул – въодушеви се чичо Стою. – Дичо Соло е прав. Ивчо, усещаш ли величието на мига? Най-големият угаснал вулкан на планетата е пред нас.

– Чичо Стою, това е огнище за пикник – казах. – Хората идват през почивните дни край реката и си правят барбекю.

– Нищо не разбираш – смъмри ме чичо Стою. – Всеки угаснал вулкан на пръв поглед изглежда като огнище за пикник. Щото реално тук е горял огън. Само че под повърхността се крие огромен кратер, който преди хиляди години е бълвал реки от лава.

Чичо Стою се наведе, взе няколко въглена и ги прибра в раницата.

– Когато оповестим откритието си, тук ще започнат да идват туристи от цял свят – каза чичо Стою. – Щото всеки би искал да остане безмълвен пред величието на най-големия угаснал вулкан в света.

Прибрахме се и чичо Стою пусна в оелекса въглените с надпис „Застинала лава от най-големия угаснал вулкан Бардул“. За отделните парчета обяви цени от два до шест лева.

3 ЮЛИ

Пепа Станоев се върна от курс в Швейцария и ни покани с майкини да разкаже как е било. Отидохме у стринини Райнини, Пепа извади бутилка швейцарско вино, а за мезе сложи агнешки момици.

– Много са напред швийцарцити – вика. – И срищу тях да тичама, пак ни мойм ги стигна.

– Кажи за кравите – подсети го стрина Райна.

– Начи, кравити им ни са кат нашти кални гуйеда тука – започна да разправя Пепа Станоев. – Сичкити им крави

са изкъпани, вчесани, натокани, напраени кат такоа. Пасат край пътя и кат спреш, та упътват. Аз нещо са бях загубил, джипиесът ни ми работиши и спрях да ги питам, а кравити ми викат: „Гутен морген, кай, оттук ши фаниш за Гросщрумценгебирге, през Райнебайнензее и на разклона за Хохмюнценрумפלшъон свиваш наляво към Зауергрюенендумбелщайн и там вечи ши питаш“. Смятай за ко възпитание стаа на въпрос.

– Кажи за шоколадите – подсети го стрина Райна.

– Начи шукуладити им ги праят ини мармочи – обясни Пепи Станоев. – Ма сичко ѝ миханизирано. Има там идин шоколадов цех и мармочичи идват на раута сяка сутрин точно в седим нула нула. Обличат бели пристилки и сядат придидни монитори да гледат ко стаа. И в иднътъ зала са смесват продукчичи – мляко, какао, лешници, какото там тряа. Ма туй сичко го праят машини, мармочичи само гледат на мониторици нещо да ни са обърка. Ма то како да са обърка, сичко ѝ ток и жица. След туй в другата зала шоколадът са бърка в идни големи тенжири и оттам вечи са налива в калъпи, опакова са със станиола и са товари на камионици да го разнасят из цяла Ивропа.

– Кажи за шефа на мармотите – подсети го стрина Райна.

– Стига ве, Райно – извика Пепи Станоев. – Стига си маръчкала. Кажи за туй, кажи за онуй... Начи шефът на мармочичи ходи на работа със смокинг и папийонка. И кара идно фирари, последен модел, да си ибе майката. Ма ши кара, що да ни кара... Той тез пари да ни ги ѝ откраднал? Фабриката му прай милиони.

– Кажи за швейцарските банки – подсети го стрина Райна.

– Оооо, банкити им са нещо нивируятно – възторжено каза Пепи Станоев. – Начи ходихми с идин колега в централния клон на Цюрихмюнстершвицмайненбанк. Туй е найголямата банка в свита. Сградата е на шийсе и три итажа и

отдолу има двајси и пет подземни итажа със строго охранявани тризори. Там си държат парити Тръмп-Мръмп, Путин-Мутин, Макрон-Макрон, сичкити... Смятайти за ко стаа на въпрос. И влизамии вътри с колегата и виками: исками да си отворим дипозит при вас. И в тоз момент към нас са спусна идин портиер и вика: моля ви съ, заповядайти, гутен морген зи бите... И на поканиха в идна голяма зала и на сложиха да седним на идни кожени дивани. Доиде идин келнер, ко да ви придложа, кай, нещо уиски... С колегата виками: ши пийм по ино уиски. И тоз носи двеста и пиесе годишно уиски, дето ò по дивидисе хиляди евра бутилката. Смятай! И ини фъстъчки, дето били низнамкакви си, по три хиляди и пестин ивра килото. Пийнахми ний уискито, хапнахми фъстъчкити и идва идна руса путка с крака до сливицити и огромни цици. Мис Швийцария 2019-а. И вика: господа, да ви напрая ли по идна свирка, дукат са оформят докуменчичи? Ний с колегата отказахми, щот сми женини, нали...

– Ти ли си отказал, бе? – изсъска стрина Райна. – Това да го видя, няма да го повярвам.

– Райно, много ма нервиш – вбеси се Пепи Станоев. – Ку ма прикъсниш ощи идин пъг, ши та ошамаря прид хората и хич ни ми пука. Казвам ти, чи отказахми свирката, пък ти ку щеш вярвай... Много мнителна си станала напоследък...

– И какво стана с депозита? – опитаха се майкини да предотвратят назриващия скандал.

– И доиде идин служитил – продължи Пепи Станоев, – записа ни там даннити, сичко какото тряя и така си отворихми дипозит в Цюрихмюнстершвицмайненбанк.

– По колко пари вкарахте? – попитаха майкини.

– Вкарахми по сто и пидисе ивра, колкото е минимумът. Ма там лихвити са по осемстин-деветстин процента годишно, тъй чи тез пари след две-три години ши станат към полвин милион, тъй каза чуйекът. Туй се пак са швийцарски банки, ни са кат нашти загубини банки тука.

4 ЮЛИ

Днес е националният празник на Съединените щати и по този повод Сиса и Нела са получили финансиране от някаква американска фондация, за да организират всенародни тържества в селото на майкини.

Тържествата започнаха от сутринта с възстановка на подписването на Конституцията. Това стана на открита сцена, построена пред общината. Колю Денкин играеше Джордж Уошингтън и прочете избрани откъси от американската Конституция. Зад него върху голям картон Герасим Евлогиев – Чуди беше нарисувал Белия дом. Но не приличаше много на Белия дом, по-скоро напомняше къщата на Радка Папазова.

Възстановката не мина без инциденти. Русофилите Тодор Миланов и Цеца Хаджирачева се опитаха да саботират събитието, като шумно освиркаха Уошингтън и скандираха „Янки, гоу хоум“.

Сиса и Нела все пак овладяха положението и раздадоха на публиката малки американски знаменца. Тодор Миланов и Цеца Хаджирачева категорично отказаха да ги вземат, въпреки че бяха безплатни.

Джордж Уошингтън дочете текста си и се поклони. Зрителите го аплодираха и размахаха американските знаменца. След него на сцената излезе Рамбо, гримиран като Мартин Лутър Кинг, и произнесе прочутата си реч „I have a dream“. Цеца Хаджирачева го освирка, а Тодор Миланов отпрати към Рамбо и расистки обиди от сорта „мама ти дееба мангалска“.

След Мартин Лутър Кинг на сцената излезе поетът постмодернист Георги Георгиев, който прочете от един лист, че Съединените щати са най-великата държава в света и че той е щастлив, че е прекарал шест месеца в Ню Йорк по линия на Министерството на културата.

Цеца Хаджирачева беше много разстроена.

– И ти ли се продаде, Гоше? – промълви горестно тя.

Георги Георгиев прочете от листа, че днес повече от всякога сме имали нужда да се обърнем към демократичните принципи, които нашите американски братя отстоявали вече повече от двеста години. И че днес било празник на независимостта не само за Щатите, но и за всички независими хора по света. Тодор Миланов го напсува и с това програмата приключи.

След официалната част в ресторанта на шеф Кабасулиев беше организиран коктейл с шампанско и дребни хапки. Теко Гаванозов свиреше на китара популярни американски мелодии, а Чуди беше изложил платно, което беше наречъл „Духът на Америка“. На платното беше изобразено нещо като мусака, която току-що е била изпусната на пода. Георги Георгиев похвали творбата и каза, че била вдъхновяваща.

Тодор Миланов и Цеца Хаджирачева не бяха допуснати до коктейла и организираха протест пред ресторанта, като псуваха и освиркваха празнуващите. Протестът продължи около двайсет минути, след което участниците в него се разотидоха.

5 ЮЛИ

Буля дойде у майкини и каза, че напоследък се чувства уникално.

Имало някаква книга за енергиите и вибрациите. Тя не я била чела лично, но някаква нейна позната, с която се сприятелили на курса по сексуално щастие, ѝ разправяла за нея и вътре имало уникални съвети.

Идеята била, че всеки човек носи в себе си различни енергии и те вибрират на определена честота. И около нас

също имало всякакви енергии с различни вибрации. И когато вибрациите ти съвпадат с вибрациите на средата около теб, се получавало нещо уникално. Обаче ако твоите вибрации са различни от вибрациите на околните, страдаш и може да изпаднеш в депресия.

– Аз чак сега разбрах, че с Понко не ни съвпадат вибрациите. Той вибрира само на мачове и бира. Пък моите вибрации са свързани с шопинг, прически, маникюр... изобщо всякакви такива духовни работи.

Познатата на буля ѝ била казала, че всеки човек можел да си настрои вибрациите със силата на положителното мислене.

Номерът бил да седнеш на пода по турски, да затвориш очи, да сложиш ръка върху пъпа си и да усетиш как космическите енергии влизат през третото ти око и преминават през теб.

– Как така трето око? – попита баба Злата. – Ний имаме само по две очи.

– Имате само по две очи, щото сте прости – обясни буля. – Нормалните хора имат трето око, което не се вижда, но е някъде отгоре на черепа. И оттам космическата енергия прониква, докато седиш по турски и ти намества вибрациите. Уникално е.

– Това е много интересно – казаха майкини. – Ти пробвали?

– Пробвах – каза буля. – Проблемът е, че като седна по турски, затворя очи и си сложа ръката върху пъпа, ръката ми неусетно слиза надолу, несъзнателно започвам да се пипам и вибрациите заминават.

– Еми недей па да се пипаш постоянно – казаха майкини.

– Ох, не мога – оплака се буля, – от тая бременност хормоните ми направо полудяха.